

Έναν χρόνο μετά την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη ο αγώνας συνεχίζεται **Δικαιοσύνη είναι η αντίσταση**

Την 1η Σεπτεμβρίου του 2024 συμπληρώθηκε ένας χρόνος από την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη από τους μπάτσους των ΤΑΕ Σούδας, Λιανιδάκη, Γεωργιάδη, Μόσχου και Τσιχλάκη, μετά από «τυχαίο» αστυνομικό έλεγχο στον επαρχιακό δρόμο Φρε-Βρυσών στα Χανιά.

Από την πρώτη στιγμή, η αστυνομία διέρρευσε στον ηλεκτρονικό τύπο μια σειρά από εσκεμμένες ανακρίβειες και ψευδή στοιχεία που συμπυκνώθηκαν στο αφήγημα περί «αιφνίδιου θανάτου ιδιώτη κατά τη διάρκεια τυχαίου αστυνομικού ελέγχου», ενεργοποιώντας έναν πολυεπίπεδο μηχανισμό συγκάλυψης της δολοφονίας. Ωστόσο, τα πολυάριθμα τραύματα στο κεφάλι και το σώμα του Κωστή, οι πληροφορίες από αυτόπτες μάρτυρες και η εικόνα του σημείου του συμβάντος ανέτρεψαν την εκδοχή της αστυνομίας 1. Ο αγώνας ενάντια στη συγκάλυψη της κρατικής δολοφονίας του Κωστή, για την ανάδειξη των συνθηκών του θανάτου του ξεκίνησε τις αμέσως επόμενες ημέρες: Σε νομικό επίπεδο, με τη μηνυτήρια αναφορά κατά παντός υπευθύνου από την οικογένειά του, και σε πολιτικό, με δημόσιο κάλεσμα στην ανοιχτή συνέλευση για την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη στα Χανιά.

Με αφορμή τη συμπλήρωση ενός χρόνου από τη δολοφονία του Κωστή διοργανώσαμε ένα τριήμερο δράσεων στα Χανιά, από τις 30 Αυγούστου έως και την 1η Σεπτεμβρίου, με στόχο:

- την ανάδειξη και την παρουσίαση του αγώνα σημείο προς σημείο, τόσο όσον αφορά το νομικό, αλλά και το πολιτικό επίπεδο,
- την υπενθύμιση στην τοπική κοινωνία ότι οι μπάτσοι δολοφόνησαν τον Κώστα Μανιουδάκη, και τη συλλογική-κινηματική υπεράσπιση της δημοσιοποίησης των ονομάτων των δολοφόνων, μέσα από τη δημόσια παρουσία μας στους δρόμους της πόλης, που ήταν ανακοινωμένη από τα μέσα του Αυγούστου,
- τη συνεισφορά από τη δική μας πλευρά στη μνήμη, τόσο με την παρουσία μας στο ετήσιο μνημόσυνο, όσο και συνολικότερα με την επαναφορά της υπόθεσης της κρατικής δολοφονίας στον δημόσιο χώρο καθ' όλη τη διάρκεια του τριημέρου.

Ανταπόκριση τριημέρου

Την **Παρασκευή 30 Αυγούστου**, διοργανώσαμε ανοιχτή εκδήλωση – συνέντευξη τύπου, με στόχο τη συνολική ενημέρωση για τον αγώνα που δίνεται σε νομικό και πολιτικό επίπεδο εδώ και έναν χρόνο.

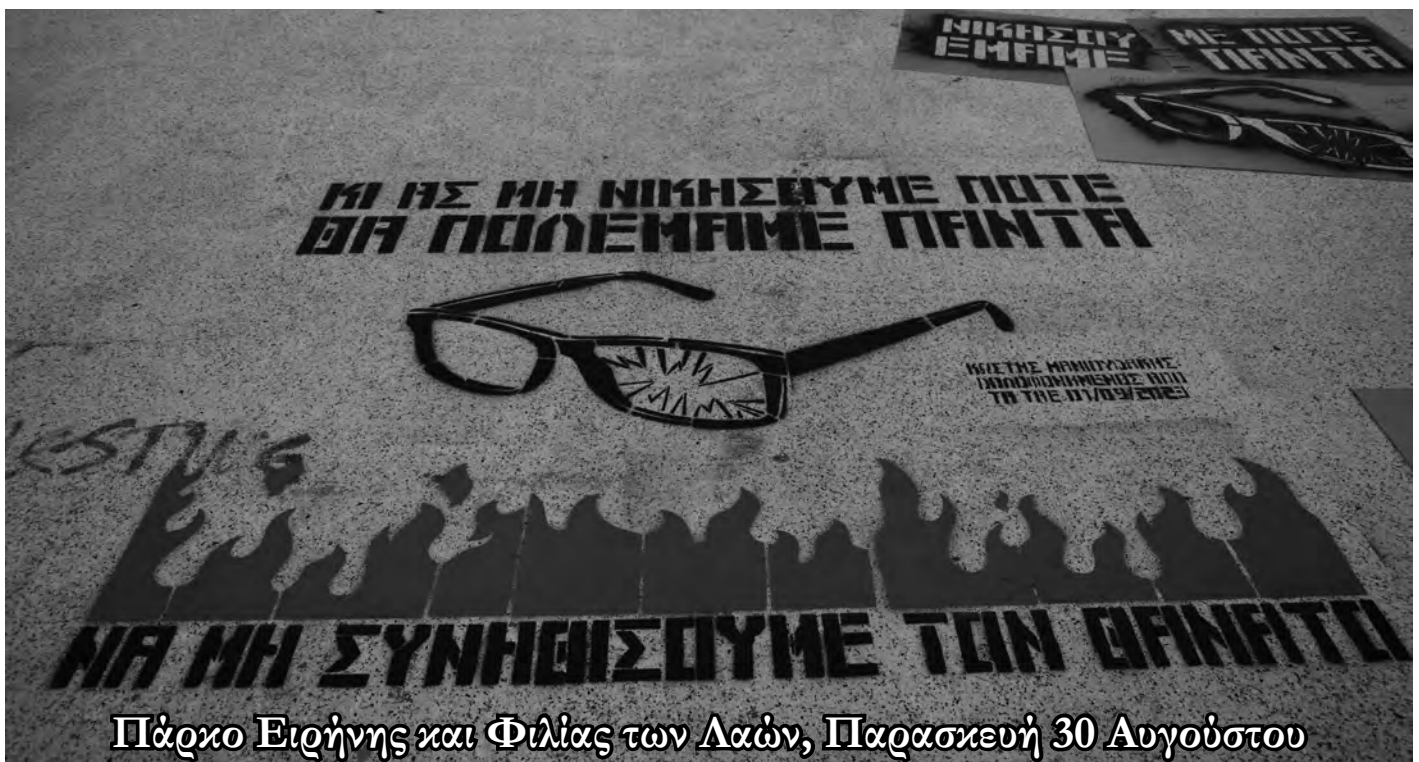
Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στο πάρκο Ειρήνης και Φιλίας των Λαών, σε έναν χώρο ανοιχτό και δημόσιο στο κέντρο της πόλης, με την πρόθεση να δοθεί η δυνατότητα σε οποιοδήποτε άτομο να παραβρεθεί και να την παρακολουθήσει. Το πάνελ τοποθετήθηκε στο κέντρο της σκηνής του αμφιθεάτρου, στο φόντο του οποίου αναρτήσαμε το κεντρικό πανό του τριημέρου με το σύνθημα «**1 χρόνο μετά την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη, ο αγώνας συνεχίζεται - Δικαιοσύνη είναι η αντίσταση**». Η εικόνα συμπληρώθηκε με

το στένσιλ που κάναμε στο δάπεδο, δεξιά από το πάνελ, ενώ ο χώρος του πάρκου αφισκοκλήθηκε με την αφίσα του τριημέρου, και με αυτή των ονομάτων των μπάτσων δολοφόνων.

Επιλέξαμε να χωρίσουμε την εκδήλωση σε δύο ενότητες: Η πρώτη περιλάμβανε αφενός την παρουσίαση των γεγονότων από την πλευρά της οικογένειας, συγκεκριμένα από τον γιο του Κωστή, Αναστάση, και αφετέρου την ανάλυση των νομικών εξελίξεων από τους συνηγούς της υπόθεσης, Μαρία Παπαδάκη, Θανάση Καμπαγιάννη και Μανώλη Παπαδομανωλάκη. Είχε τον χαρακτήρα συνέντευξης τύπου, με την ιδιαιτερότητα πως απευθυνόταν όχι μόνο σε δημοσιογράφους, αλλά και σε όσα άτομα από το κοινό επιθυμούσαν να τοποθετηθούν ή να κάνουν ερωτήσεις. Ακολούθησε η δεύτερη ενότητα, με την παρουσίαση του πολιτικού αγώνα από μέλη της ανοιχτής συνέλευσης για την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη. **Για πρώτη φορά, οι τρεις πλευρές που τρέχουμε αυτόν τον αγώνα βρεθήκαμε δημόσια σε κοινό τραπέζι, συνομιλήσαμε μεταξύ μας αλλά και με το κοινό, και αναδείξαμε τα κρίσιμα σημεία της υπόθεσης, όπως τα εντοπίζει η κάθε πλευρά από την ιδιαίτερη σκοπιά της.**

Η εκδήλωση ξεκίνησε με την ανακοίνωση της άσκησης ποινικής δίωξης στους μπάτσους των ΤΑΕ Σούδας, Λιανιδάκη, Γεωργιάδη, Μόσχου και Τσιχλάκη για «Ανθρωποκτονία από πρόθεση με ενδεχόμενο δόλο κατά συναυτουργία και σε ήρεμη ψυχική κατάσταση». Πρόκειται για την πρώτη περίπτωση που μπάτσοι κατηγορούνται για ανθρωποκτονία χωρίς να έχει προηγηθεί χρήση όπλου.

Με δεδομένη πλέον και την ποινική δίωξη, εκφράστηκε για ακόμα μια φορά το αίτημα της οικογένειας και των συνηγώνων να τεθούν σε διαθεσιμότητα οι 4 μπάτσοι-δολοφόνοι, που συνεχίζουν να υπηρετούν στο αστυνομικό σώμα. Σε κάθε περίπτωση, η δικογραφία θα περάσει στον ανακριτή, ο οποίος αναμένεται να καλέσει τους 4 μπάτσους δολοφόνους να απολογηθούν ως κατηγορούμενοι.

Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας των Λαών, Παρασκευή 30 Αυγούστου

Το **Σάββατο 31 Αυγούστου** πραγματοποιήσαμε πορεία στο κέντρο της πόλης. Βασικοί μας στόχοι ήταν:

- να διαδηλώσουμε επαναφέροντας στη συλλογική μνήμη την υπόθεση της κρατικής δολοφονίας του Κώστα Μανιουδάκη,
- να εκφράσουμε έναν ευρύτερα αντικαταστατικό λόγο μέσα από τη σύνδεση της υπόθεσης με άλλες υποθέσεις αστυνομικής βίας,
- να επανατοποθετήσουμε στον δημόσιο χώρο τα ονόματα των μπάτσων που δολοφόνησαν τον Κώστα Μανιουδάκη, και να υποδείξουμε πως την κίνηση αυτή υπερασπίζεται το διευρυμένο συλλογικό σώμα της διαδήλωσης,
- να ξεκαθαρίσουμε πως, έναν χρόνο μετά, τίποτα δεν έχει τελειώσει, και ο αγώνας συνεχίζεται.

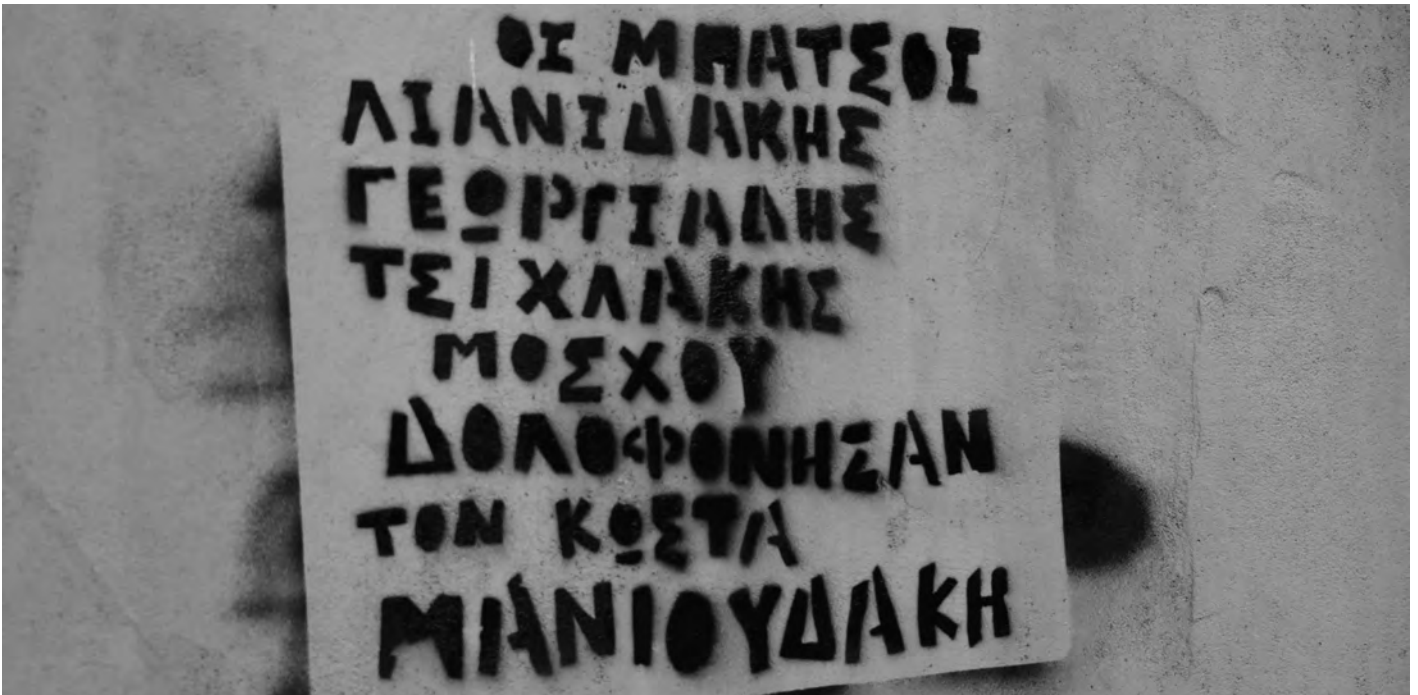
Η πορεία πλαισιώθηκε από περίπου 170 άτομα. Ξεκίνησε από την πλατεία 1866, το σημείο όπου λίγες μέρες

νωρίτερα συνελήφθησαν δύο μέλη της συνέλευσης κατά την προπαγανδιστική αφισκοκόλληση των δράσεων του τριημέρου. Κινήθηκε σε μια περιοχή του κέντρου που κατοικείται από χαμηλά κοινωνικά στρώματα, αλλά και σε ένα τμήμα του τουριστικού-εμπορικού κομματιού της πόλης. Το πανό της πορείας ήταν το κεντρικό πανό του τριημέρου. Κατά τη διάρκεια της πορείας έγιναν στένσιλ, γράφτηκαν συνθήματα, και κολλήθηκαν αφίσες, όλα με το ίδιο περιεχόμενο: τα ονόματα των φονιάδων.

Καθ' όλη τη διάρκεια ο παλμός της πορείας ήταν αμείωτος. Για ακόμα μία φορά, η ανταπόκριση τόσο των περαστικών ατόμων όσο και των κατοίκων στις γειτονιές ήταν πολύ θετική. Η παρουσία της αστυνομίας ήταν διακριτική: Μια ομάδα ασφαλιτών ακολουθούσε, έσκιζε τις αφίσες της ανοιχτής συνέλευσης, και φωτογράφιζε τα στένσιλ και τα συνθήματα, διατηρώντας απόσταση από την πορεία.

Η πορεία κατέληξε στον κατειλημμένο Λόφο Καστέλι, όπου στεγάζεται η συνέλευση από την πρώτη στιγμή της σύστασής της. Με την παρουσία δεκάδων συντρόφων και συντροφισσών, με συνθήματα, πυρσούς και καπνογόνα, αναρτήσαμε, στα τείχη του Λόφου που είναι ορατά από το Παλιό Λιμάνι, γιγαντοπανό με το σύνθημα **«Οι μπάτσοι των ΤΑΕ Σούδας Λιανιδάκης, Γεωργιάδης, Μόσχου, Τσιχλάκης δολοφόνησαν τον Κώστα Μανιουδάκη»**.

Η ανοιχτή συνέλευση για την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη διατηρεί την αποκλειστική ευθύνη, και υπερασπίζεται στην πράξη, σταθερά και αδιαπραγμάτευτα την απόφασή της να δημοσιοποιεί τα ονόματα των τεσσάρων φονιάδων. Καλούμε την τοπική κοινωνία και τον κόσμο που αναγνωρίζει το δίκιο του αγώνα μας, να συνεχίσει να παίρνει θέση, και να υπερασπίζεται τόσο αυτή την κίνηση, όσο και συνολικά τη δράση της συνέλευσης.

Την **Κυριακή 1 Σεπτεμβρίου** είχαμε καλέσει σε προσυγκέντρωση στην πλατεία της δημοτικής Αγοράς, για συλλογική μετάβαση στο ετήσιο μνημόσυνο του Κωστή στους Αρμένους.

Περίπου 50 άτομα πλαισιώσαμε τη συγκέντρωση στο χωριό των Αρμένων, σπηρίζοντας την οικογένεια, με την παρουσία μας και τα χαρακτηριστικά της ανοιχτής συνέλευσης: Έξω από το προαύλιο της εκκλησίας, κρεμάστηκαν δύο πανό, το κεντρικό πανό του τριημέρου, και ακόμα ένα με το σύνθημα **«Κώστας Μανιουδάκης άλλος ένας δολοφονημένος από μπάτσους - Καμιά δολοφονία αναπάντητη»**.

Μετά το μνημόσυνο, συγκεντρωθήκαμε στο σημείο της δολοφονίας του Κωστή στις Βρύσες, εκεί όπου από τον Φλεβάρη του 2024 έχουμε τοποθετήσει μνημείο για να υπενθυμίζει πως **«ο αγώνας ενάντια στην αστυνομική ασυδοσία και την κρατική βαρβαρότητα είναι αγώνας για την αξιοπρέπεια»**. Καθαρίσαμε τον χώρο, και τοποθετήσαμε πλάκες μπροστά από το μνημείο και γλάστρες με λουλούδια στα πλάγια. Παράλληλα, αναρτήθηκαν τα πανό που είχαμε στο μνημόσυνο, γράφτηκαν συνθήματα στους τοίχους της γύρω περιοχής και κολλήθηκαν αφίσες με τα ονόματα των μπάτσων. Η συγκέντρωση διήρκεσε μία ώρα.

Στη συνέχεια, το συγκεντρωμένο σώμα κατευθύνθηκε σε μορφή πορείας στο χωριό των Βρυσών. Καθ' όλη τη διάρκεια γινόταν μοίρασμα κειμένων, παράλληλα με αφισκοκόλληση. Αφού περάσαμε από την κεντρική

πλατεία του χωριού, καταλήξαμε στο Α.Τ. Αποκορώνου, εκεί όπου είχε γίνει η πρώτη επίσημη καταγραφή του γεγονότος ως «αιφνίδιος θάνατος ιδιώτη» στο βιβλίο αδικημάτων και συμβάντων. Στηθήκαμε έξω από το τμήμα, μπροστά στους παρατεταγμένους και με πλήρη εξάρτηση μπάτσους, που μόλις μας είδαν κλείστηκαν στο εσωτερικό του. Φωνάξαμε συνθήματα, καταδεικνύοντας και αυτούς ως υπεύθυνους για τη δολοφονία του Κωστή και την απόπειρα συγκάλυψής της. Φεύγοντας, κρεμάσαμε το κεντρικό πανό του τριημέρου ακριβώς απέναντι από το Α. Τ.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας, δεκάδες συντρόφια κάναμε παρέμβαση στο Παλιό Λιμάνι, όπου αναρτήσαμε γιγαντοπανό 50 μέτρων στον λιμενοβραχίονα που καταλήγει στον Φάρο, με το σύνθημα «**1 χρόνο μετά την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη, ο αγώνας συνεχίζεται**». Κλείσαμε, έτσι, το τριήμερο, επαναλαμβάνοντας πρωτίστως στην τοπική κοινωνία, αλλά και προς πάσα κατεύθυνση, πως η ανοιχτή συνέλευση για την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη θα συνεχίσει ακάθεκτη να αναβαθμίζει τη δράση της με συνέπεια και μεθοδικότητα.

Παλιό Λιμάνι, Κυριακή 01 Σεπτεμβρίου

Απολογισμός και συμπεράσματα του τριημέρου

Το τριήμερο δράσεων με αφορμή τη συμπλήρωση ενός χρόνου από την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη επανέφερε πολύπλευρα στο προσκήνιο τον αγώνα όλων αυτών των μηνών, αποτελώντας ένα ορόσημο στην πορεία της δράσης μας. Η ιδιαίτερη δυναμική που διαμορφώθηκε από την επιτυχή υλοποίηση των προγραμματισμένων δράσεών μας, και –κατ' επέκταση– της στοχοθεσίας μας, την ανακοίνωση των σημαντικών νομικών εξελίξεων, αλλά και από την κοινωνική νομιμοποίηση και τη γεωγραφική εξάπλωση του αγώνα μας, μετουσιώθηκε σε αυτό το αίσθημα «νίκης» που έμεινε να αιωρείται διάχυτο ήδη από την αρχή του τριημέρου.

Η στοχοθεσία που είχαμε ορίσει, όπως έχουμε ήδη αναπτύξει, αφορούσε στη συνομιλία με την (τοπική) κοινωνία, την ορατότητα του αγώνα μας, την κοινωνικοποίηση των περιεχομένων του, και τη συνεισφορά μας στη συλλογική μνήμη. Για την επίτευξη αυτών των στόχων ήταν αναγκαία η ανεμπόδιστη συνάντηση με ευρύτερα κομμάτια της κοινωνίας. Ήταν σημαντικό, επομένως, οι δράσεις μας να λάβουν χώρα σε ανοιχτό δημόσιο χώρο, και η παρουσία μας να είναι δημόσια ανακοινωμένη, ώστε να καταγραφεί στη δημόσια σφαίρα συνολικά η δραστηριότητά μας. Με αυτό το σκεπτικό επιλέξαμε σχεδόν όλες οι δράσεις του τριημέρου να έχουν δημόσιο χαρακτήρα.

Πρόκειται για μια επιλογή στην οποία εμμένουμε πεισματικά καθ' όλη τη διάρκεια αυτού του χρόνου, και μας «ανταμείβει» **με την είσπραξη της κοινωνικής νομιμοποίησης και υποστήριξης του αγώνα μας**. Έχουμε κατακτήσει τον απαιτούμενο «χώρο», για να μπορούμε να υποστηρίξουμε οπουδήποτε και ευθέως πως οι μπάτσοι των ΤΑΕ Σούδας Λιανιδάκης, Γεωργιάδης, Μόσχου και Τσιχλάκης δολοφόνησαν τον Κώστα Μανιουδάκη. Και αυτό ακριβώς κάναμε σε όλες τις δράσεις του τριημέρου, μέσα από τα κείμενα που μοιράσαμε, μέσα από τις αφίσες, τα αυτοκόλλητα και τα συνθήματα που αφήσαμε στους δρόμους.

Η σύλληψη δύο μελών της συνέλευσης, στις 19 Αυγούστου, κατά τη διάρκεια προπαγανδιστικής αφισοκόλλησης για το τριήμερο, καθώς και οι απειλές των συνδικαλιστικών οργάνων της αστυνομίας, είναι

ενδεικτικές του κλίματος φόβου που επιχειρεί να καλλιεργήσει η καταστολή στο εσωτερικό της συνέλευσης. Ο φόβος, όμως, δεν είναι στη δική μας πλευρά, και αυτό ήταν ξεκάθαρο καθ' όλη τη διάρκεια του τριημέρου. Ειδικά τη δεύτερη μέρα, το Σάββατο 31 Αυγούστου, η αστυνομική παρουσία κατά τη διάρκεια της πορείας στο κέντρο της πόλης ήταν διακριτική και δεν είχε καμία σχέση με εκείνη που είχαμε απέναντί μας στην προηγούμενη διαδήλωσή μας στις 23 Απρίλη. Τότε η πορεία ακολουθούταν στενά από τρεις διμοιρίες, με τη στάση των μπάτσων να γίνεται πιο «νευρική» όσο πλησιάζαμε στο μπατσομέγαρο. Στο παρόν, οι προϊστάμενοι των ντόπιων αστυνομικών δυνάμεων έχουν δώσει εντολή στους υπαλλήλους τους να διατηρούν «χαμηλό προφίλ», υπό τον φόβο μιας –ακόμα πιο– διευρυμένης κατακραυγής. Υπό τον φόβο, ουσιαστικά, να εισπράξουν την έντονη κοινωνική απαξίωση που αιωρείται διάχυτα όσο τρέχει ο αγώνας για την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη.

Είναι πασιφανές πια πως ο φόβος δεν βρίσκεται στο δικό μας στρατόπεδο. Την ημέρα του Σαββάτου, το συλλογικό σώμα διεμβόλισε τον φόβο και σε συμβολικό επίπεδο: Ξεκινώντας από την πλατεία 1866, εκεί όπου έγινε η τελευταία απόπειρα εκφοβισμού της συνέλευσης, κινήθηκε ανενόχλητο και με δυνατό παλμό στον αστικό ιστό, αφήνοντας για ακόμα μια φορά στους δρόμους τα ονόματα των μπάτσων δολοφόνων του Κωστή, και κατέληξε στην αποφασιστική ανάρτηση του πανό στα τείχη του λόφου Καστέλι.

Η κίνησή μας έκανε ξεκάθαρο πως δεν σκοπεύουμε να κάνουμε ούτε βήμα πίσω· πως «σπκώνουμε το γάντι», την ευθύνη και τις συνέπειες των επιλογών μας, δημόσια και ανοιχτά, στις συλλογικές διεργασίες του δρόμου. Από την αρχή του αγώνα μας, οι πομπώδεις απειλές της αστυνομίας και των συνδικαλιστικών της οργάνων δεν μπορούν να τρομοκρατήσουν τη συνέλευση, πόσο μάλλον να αναστείλουν τη δράση της. Μάλιστα, αποσύρονται σταδιακά, ενόσω οι κινήσεις μας αποκτούν βάθος στα περιεχόμενά τους, διάρκεια στον χρόνο και τον χώρο, και αποφασιστικότητα στην εκτέλεσή τους.

Το κατειλημμένο έδαφος του λόφου Καστέλι που ήταν η κατάληξη της πορείας, αποτελεί το σημείο εκκίνησης της ανοιχτής συνέλευσης, αφού σε αυτό συστάθηκε τον Σεπτέμβριο του 2023 και φιλοξενείται έκτοτε στην κατειλημμένη Πρυτανεία. Στηρίζουμε με την παρουσία μας, και υπερασπιζόμαστε πολιτικά το κατειλημμένο έδαφος, που απειλείται με εκκένωση, αφενός για να ικανοποιηθούν οι ορέξεις του τουριστικού κεφαλαίου με τη μετατροπή του σε ξενοδοχείο, και αφετέρου για να καμφθούν οι τοπικές αντιστάσεις, μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο καταστολής των κοινωνικών αγώνων.

Το τριήμερο αγκαλιάστηκε από συντρόφια που ήρθαν από άλλες πόλεις. Πραγματοποιήσαμε από κοινού όλες τις δράσεις, στο πλαίσιο των οποίων ανακοινώθηκε η είδηση της άσκησης ποινικής δίωξης στους δολοφόνους. Η συνθήκη αυτή δημιούργησε ένα **μοναδικό πλαίσιο συντροφικότητας**. Για εμάς είναι ζωτικό το μοίρασμα αυτού του αγώνα τόσο με συντρόφια που έρχονται από μακριά για να τον πλαισιώσουν, όσο και με συντρόφια που συνεχίζουν να «τρέχουν» τον ίδιο αγώνα, από τα δικά τους μετερίζια, χιλιόμετρα μακριά από την πόλη μας. Μας γεμίζει χαρά και ικανοποίηση η γεωγραφική εξάπλωση του συνθήματος «Δικαιοσύνη είναι η αντίσταση», από την Καβάλα και το Αγρίνιο έως την Κύπρο. Αγκαλιάζουμε την αλληλεγγύη και χαιρετίζουμε τις συγκεντρώσεις που έγιναν με αφορμή τον έναν χρόνο από την κρατική δολοφονία του Κωστή σε Θεσσαλονίκη και Πάτρα. Στηρίζουμε και συμμετέχουμε στο τριήμερο δράσεων μνήμης, αντίστασης και αλληλεγγύης στην Αθήνα, από τις 11 έως και τις 13 Οκτωβρίου.

Δυο λόγια για την επιχείρηση τρομοκράτησης με αφορμή τη σύλληψη δύο μελών της συνέλευσης

Στο γενικότερο κλίμα εκφοβισμού που επιχειρεί να δημιουργήσει η αστυνομία εντάσσεται και η σύλληψη δύο μελών της ανοιχτής συνέλευσης κατά τη διάρκεια αφισοκόλλησης. Η αφίσα αφορούσε την προπαγάνδισή του τριημέρου δράσεων εν όψει της συμπλήρωσης ενός έτους από την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη, και σε αυτήν αναφέρονταν τα ονόματα των μπάτσων δολοφόνων.

Πιο συγκεκριμένα, το βράδυ της Δευτέρας 19 Αυγούστου, ένα περιπολικό της τροχαίας σταμάτησε τα δύο συντρόφια που αφισοκολλούσαν στην πλατεία 1866. Οι μπάτσοι, με την πρόφαση της «εξακρίβωσης στοιχείων», οδήγησαν τα συντρόφια στο τμήμα, παρά τις αντιδράσεις των ίδιων και των περαστικών. Η αστυνομία έθεσε σε εφαρμογή έναν «ξεχασμένο» νόμο, αυτόν της παράνομης αφισοκόλλησης, ώστε τα συντρόφια να ταυτοποιηθούν και να συνδεθούν ευθέως με το περιεχόμενο της αφίσας. Με αυτόν τον τρόπο οι μπάτσοι εξασφάλισαν τις απαραίτητες προϋποθέσεις, ώστε οι τέσσερις μπάτσοι-δολοφόνοι να έχουν τη δυνατότητα να ασκήσουν μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση, όταν προσήλθαν το επόμενο πρωί.

Οι συλλήψεις των μελών της ανοιχτής συνέλευσης αποτελούν το αποκορύφωμα της επιχείρησης τρομοκράτησης όλων εκείνων που με τον έναν ή τον άλλον τρόπο συνιστούν απειλή για το αφήγημα της αστυνομίας: Από τους αυτόπτες μάρτυρες της δολοφονίας του Κωστή, που κατόπιν πιέσεων αρνούνται να μιλήσουν για το τι έγινε, την Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Χανίων (ΕΑΣΥ) που απειλούσε τα μέλη της οικογένειας, και κατηγορούσε τα άτομα που αγωνίζονται για «διαστρέβλωση της αλήθειας», μέχρι τη σύλληψη των συντροφιών στην αφισκοκόλληση, και τις δύο επιχειρήσεις συμβολικής φίμωσης του κατειλημμένου Λόφου Καστέλι με την εισβολή ένοπλων αστυνομικών δυνάμεων και την αφαίρεση όλων των πανό, λίγες μόνο μέρες μετά τη δημοσιοποίηση των ονομάτων των μπάτσων-δολοφόνων. **Πρόκειται για μια ενορχηστρωμένη επιχείρηση τρομοκράτησης που από τη μία ασκεί την πολιτική του φόβου, και από την άλλη επιστρατεύει τα διαθέσιμα παράθυρα του νόμου, στοχεύοντας μακροπρόθεσμα να οδηγήσει στην αποσιώπηση όλων των φωνών που μιλούν για κρατική δολοφονία. Αυτή η πρακτική αποτελεί πολιτική επιλογή-εντολή που εκπορεύεται από το υπουργείο ΠΡΟ.ΠΟ. με παραλήπτη την αστυνομία, με σκοπό να συγκαλυφθεί η κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη.**

Η ανοιχτή συνέλευση σηκώνει την πολιτική ευθύνη της δημοσιοποίησης των ονομάτων των τεσσάρων φονιάδων. Είναι μια ευθύνη που αναλαμβάνουμε συλλογικά, και στεκόμαστε αδιαπραγμάτευτα μέχρι το τέλος στο πλευρό των συλληφθέντων.

Ο φόβος δεν είναι στο δικό μας στρατόπεδο

Η δημοσιοποίηση των ονομάτων των μπάτσων δολοφόνων αποτέλεσε ένα «χτύπημα» στην ανωνυμία που εξασφαλίζει το κράτος για τους ένστολους φονιάδες του. Έκτοτε η κίνηση μας βρίσκεται αντιμέτωπη με έναν μηχανισμό που έχει ως αποκλειστικό σκοπό να την αποκρύψει: Ξεκινάει μέσα από την αστυνομία, περνάει από τα ΜΜΕ και φτάνει ως και την τοπική δημοτική αρχή. Το οριακό σημείο βρίσκεται στην ίδια τη δημοσιοποίηση των ονομάτων των μπάτσων-δολοφόνων, και όχι στις ευθύνες της αστυνομίας για τη δολοφονία.

Η δημοσιοποίηση των ονομάτων ενόχλησε τους μπάτσους δολοφόνους και το σινάφι τους. Αυτό είναι εμφανές από το πώς βγαίνουν και σκίζουν τις αφίσες ή σβήνουν τα ονόματα από τους τοίχους. Έχει γίνει πλέον φανερός ο φόβος τους να έρθουν αντιμέτωποι με τις πράξεις τους – όχι μόνο τη δολοφονία, αλλά και την πολύμηνη επιχείρηση συγκάλυψής της. Η κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη έχει ξεφύγει πια από τον έλεγχό τους: Οι απειλές τους δεν βρήκαν αντίκρισμα, ο ιατροδικαστής δεν απέκρυψε τα τραύματα του Κωστή, ο εισαγγελέας δεν επικύρωσε το αφήγημα των μπάτσων. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι πως πλέον οι μπάτσοι γνωρίζουν ότι **το κράτος δεν είναι πάντα ικανό να εξασφαλίζει την ανωνυμία τους.**

Ξεκινώντας από την ίδια την οικογένεια, προχωρώντας στην ανοιχτή συνέλευση σε Χανιά και Αθήνα και τις πρωτοβουλίες που έχουν συσταθεί σε πολλές πόλεις για τη συγκεκριμένη υπόθεση, ο ισχυρισμός μας έχει διαχυθεί όχι μόνο στον χώρο, αλλά και στον χρόνο με σταθερή παρουσία στη δημόσια σφαίρα. Είναι πλέον αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι πρόκειται για ακόμα μία «**κρατική δολοφονία**». Τα ονόματα των Λιανιδάκη, Γεωργιάδη, Μόσχου και Τσιχλάκη έχουν αποτυπωθεί στη συλλογική μνήμη ως αυτό που πραγματικά είναι: **Οι μπάτσοι-δολοφόνοι του Κώστα Μανιουδάκη.**

**Αρμένοι Αποκορώνου, ετήσιο μνημόσυνο Κώστα Μανιουδάκη
Κυριακή 01 Σεπτεμβρίου**

Πολιτική ερμηνεία των νομικών εξελίξεων

στην απέραντη έκταση του αστραφτερού χιονιού
ως την πεδιάδα της Λομβαρδίας στο Μιλάνο και τα Απέννινα
και από την αντίθετη πλευρά ως τη Λυών και τα όρη Cévennes
άνοιξε μια σχισμή γαλάζιου στον ουρανό και ο δύων ήλιος
φώτισε τη γεμάτη από κόσμο Αρένα οι κερκίδες να γυαλίζουν βρεγμένες
ένα μέρος του Μιλάνου ακινητοποιήθηκε
ποτέ η Αρένα του Μιλάνου δεν υπήρξε τόσο γεμάτη και φορτισμένη
όλα έτοιμα για την τελετή
ο κρατήρας της Αρένας έγινε μια γιγάντια κοάνη
ένα γαλάζιο ποτάμι από τζην
ένα χαλί που πνίγει τις κερκίδες και κατεβαίνει για να σκεπάσει εντελώς το γρασίδι
μία χίλιες εκατό χιλιάδες φωνές για να επικοινωνούμε
ένα χαλί από πλάτες κεφάλια χέρια
που φαίνεται να κινείται όπως τα κύματα υπό τις ριπές του ανέμου
εδώ και μέρες στους τοίχους του Μιλάνου αστράφτει μια αφίσα

~**Νάνι Μπαλεστρίνι**, Blackout

Έναν χρόνο μετά την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη, ο αγώνας μας φέρνει αποτελέσματα που αποκρυσταλλώνονται πρωτίστως σε κοινωνικό και ακολούθως σε νομικό επίπεδο.

Η δημοσιοποίηση των ονομάτων των φυσικών αυτουργών, των τεσσάρων μπάτσων-δολοφόνων, αποτέλεσε την κορύφωση ενός πρώτου κύκλου αγώνα που επιχείρησε να ψηλαφίσει στην πράξη το ζήτημα της δικαιοσύνης. Αν και είναι μια κίνηση που προσανατολίζεται σε τέσσερα πρόσωπα, κατά βάθος στοχεύει τον απρόσωπο κατασταλτικό μηχανισμό: Αποτελεί ένα κοινωνικό-πολιτικό ανάχωμα απέναντι σε ένα συγκεκριμένο μοτίβο προστασίας, κάλυψης και εν τέλει ατιμωρησίας, που δίνεται από το ελληνικό κράτος στους εντεταλμένους φονιάδες του. Υπενθυμίζει πως όλοι όσοι στελεχώνουν αιματοβαμμένους μηχανισμούς είναι υπόλογοι, και δεν θα επιτρέψουμε να καθούν στην ανωνυμία τους. Είναι μια κίνηση απόδοσης δικαιοσύνης από τα κάτω, με δεδομένη τη δομική ανισοτιμία μεταξύ των εκτεθειμένων στην κρατική βία από τη μία, και των ένστολων κρατικών υπαλλήλων από την άλλη.

Σε κοινωνικό επίπεδο, αυτό που πετύχαμε με την αφισκοκόλληση των ονομάτων δεν είναι μόνο η πληροφόρηση για το ποιοι δολοφόνησαν τον Κώστα Μανιουδάκη. Με μια αφίσα –ένα οικείο και καθημερινό μέσο– και μια φράση –με το δίκιο του σκοπού της– δείξαμε στην κοινωνία ότι μια οριζόντια και αδιαμεσολάβητη πρωτοβουλία αγώνα, μπορεί να εκθέσει την κρατική καταστολή, υπογραμμίζοντας πως δεν είναι απρόσωπη, απρόσιτη και επομένως απρόσβλητη. **Σε μια συνθήκη που η αστυνομική βία έχει κανονικοποιηθεί σε όλη την ελλαδική γεωγραφία, ανοίξαμε ένα αχαρτογράφητο πέρασμα με νέες προοπτικές όσον αφορά την απόδοση δικαιοσύνης από τα κάτω.**

Μέσα από μία αδιαμεσολάβητη κίνηση, που απολαμβάνει πλατιά κοινωνική νομιμοποίηση, αμφισβητήσαμε στην πράξη μια καταστατική «φιλοδοξία» του κράτους: Τη διατήρηση της αποκλειστικότητας στη ρύθμιση και διαμεσολάβηση του συνόλου των κοινωνικών σχέσεων. Προσπερνώντας τους μηχανισμούς που είναι αρμόδιοι για την απόδοση δικαιοσύνης, η δράση της συνέλευσης δεν άφησε κανένα περιθώριο στη δικαστική εξουσία παρά να «καλύψει» το χαμένο έδαφος: Να ασκήσει σε ποινικό επίπεδο μια δίωξη, **με κατηγορίες οι οποίες έχουν ήδη αποδοθεί κοινωνικά.**

Η δίωξη αυτή αποτελεί την πρώτη περίπτωση που μπάτσοι **κατηγορούνται για ανθρωποκτονία χωρίς να έχει προηγηθεί χρήση όπλου.** Στην ουσία, αυτό που οδηγείται στο εδώλιο, κοινωνικά και νομικά, είναι **μία συγκεκριμένη αστυνομική πρακτική, απολύτως κανονικοποιημένη: Ο ξυλοδαρμός σε καθεστώς ελέγχου/κράτησης από την αστυνομία, στα «μπλόκα της τροχαίας», στα αστυνομικά τμήματα, σε κεντρικούς πεζόδρομους στο κέντρο της Αθήνας μέρα μεσημέρι.**

Οι νομικές εξελίξεις επικυρώνουν αυτό που νιώθουμε και εισπράττουμε τόσο καιρό: Ο αγώνας μας κερδίζει

πολύτιμο έδαφος, σε μια εποχή εντεινόμενης υποτίμησης κάθε πτυχής της καθημερινής ζωής. Παραμένει εξίσου πολύτιμο αυτό το έδαφος να συλλογικοποιηθεί, να αξιολογηθεί από κοινού, και να γίνει κτήμα όλων των αγωνιζόμενων σχημάτων που έχουν ως αντικείμενό τους την αναχαίτιση της αστυνομικής βίας.

Η δικτύωση, ο συντονισμός και η κυκλοφορία των αγώνων μεταξύ όλων των παραπάνω σχημάτων είναι απαραίτητα, όσο η αστυνομική βία γίνεται καθεστώς. **Επαναφέρουμε, λοιπόν, την πρόταση για μια πιο στενή οργανωτική συγκρότηση των ομαδοποιήσεων που ασχολούνται με την αστυνομική βία** – πρόταση που είχαμε καταθέσει στα τέλη του Γενάρη, κατά τη συμμετοχή μας στις κινητοποιήσεις εν όψει του δικαστηρίου των βασανιστών δολοφόνων του Βασιλείου Μάγγου στον Βόλο.

Έναν χρόνο μετά την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη, ο αγώνας συνεχίζεται. Η ανοιχτή συνέλευση για την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη θα συνεχίσει ακάθεκτη να αναβαθμίζει τη δράση της με συνέπεια και μεθοδικότητα.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ανοιχτή συνέλευση για την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη

Χανιά, Οκτώβρης 2024

anoixti_kmanioudakis_xania@espiv.net

anoixti4kmanioudakis.noblogs.org

[Στηρίζουμε το αίτημα της οικογένειας του Κώστα Μανιουδάκη να τεθούν άμεσα σε διαθεσιμότητα οι τέσσερις μπάτσοι δολοφόνοι]

